

ת"פ 19590/07/22 - מדינת ישראל נגד י' י'

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 19590-07-22 מדינת ישראל נ' י'(עציר)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
י' י'	הנאשם

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים. הנאשם הורשע בעבירות של איומים - מספר עבירות - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תקיפה סתם כלפי בן זוג (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, עבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין ועבירה של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג במשך שנה וחצי. עובר ליום 8.4.22 גרו הנאשם והמתלוננת בדירת אמו של הנאשם שבקרית אתא. במועד הרלוונטי לכתב האישום לאחר יום 8.4.22 התגוררה המתלוננת עם בני משפחתה בביתם שבקיבוץ רמת יוחנן כאשר הנאשם המשיך להתגורר בדירת אמו.

ביום 12.6.22 בשעה 12:36 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחצר הבית בקיבוץ רמת יוחנן כאשר המתלוננת היתה בבית לבדה וזאת על רקע חשדו של הנאשם במתלוננת. כאשר הנאשם היה מחוץ לבית, החל להשתולל ולצעוק, לדפוק על דלתות הבית ועל חלונות הבית באופן מאיים, צעק על המתלוננת, קילל וגידף אותה, דרש להיכנס לבית ואיים עליה בהתנהגותו באופן שהרים כיסא ואיים באמצעותו לשבור את דלת הכניסה לבית אשר מזכוכית (להלן: "דלת הזכוכית") אשר היתה סגורה בכך שאמר לה: "אני אפוצץ את החלון". משלא נענתה התלוננת לדרישותיו של הנאשם להכניסו לבית, הנאשם הסיג גבול לבית בכך שנכנס לבית בניגוד לרצונה של המתלוננת תוך כדי שמקלל ומגדף אותה. מיד בסמוך, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שדחף אותה וגרר אותה אל מחוץ לביתה, משך אותה בשיערה וגרר אותה במרפסת הבית, ירק עליה וניסה לחטוף את הפלאפון, תפס את העורף שלה באמצעות שתי ידיו ונענע את ראשה בחוזקה, היכה אותה בגופה בבעיטות וסטירות,

באגרופים, משך בשיערה עד אשר הגיעו למקום אמה של המתלוננת הגברת מיכל הוברט (להלן: "המתלוננת מיכל"), אחיה של המתלוננת מר טל הוברט ואביה של המתלוננת מר אליעזר הוברט (להלן: "המתלונן אליעזר"). כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם כחולים בירך ובברך רגל ימין, שריטה בפרק כף היד. כאשר הגיעה המתלוננת מיכל לבית המתלוננת דרשה מהנאשם שיצא מביתה אך הוא סירב ועיים עליה שלא כדין בפגיעה בגופה, ברכושה בנפשה וכן בפגיעה במתלוננת בכך שאמר לה שהוא יתפוס את המתלוננת בחוץ.

ביום 11.6.22 בשעה 02:20 או בסמוך לכך, יצאה המתלוננת מביתה ורצתה לנסוע לפגוש את חברתה בעיר חדרה. בתגובה לכך, התעצבן הנאשם ולא רצה שהמתלוננת תצא מהבית, עקב אחריה כאשר היתה לבדה ברכב השייך לקיבוץ רמת יוחנן בכך שנסע אחריה באמצעות אופנוע שבבעלותו. המתלוננת הבחינה כי הנאשם עוקב אחריה והחליטה לחזור לביתה בקיבוץ בשל פחדה מפניו. באותו מעמד, חסם הנאשם את דרכה של המתלוננת באמצעות האופנוע ובאמצעות גופו דפק על חלון רכבה של המתלוננת, בעט בגוף הרכב בחוזקה מספר פעמים ואמר למתלוננת "את לא תהני וכל גבר שיגע בך ירד לו היד...את רוצה לראות שגם את הטלפון הזה אני לוקח לך ואז אני אראה בדיוק מי מדבר איתך". מיד בהמשך לאמור הצליחה המתלוננת להתחמק מהנאשם ונסעה לקיבוץ. בדרכה לקיבוץ התקשרה המתלוננת לאמה המתלוננת מיכל כדי שתלווה אותה לחניית הקיבוץ על מנת להחזיר את הרכב. כאשר הגיעו המתלוננת ואמה לחניית הקיבוץ, חסם הנאשם את דרכן ואיים עליהן בפגיעה בחייהן, בנפשן בכך שאמר כי ישלח אליהם אנשים. באותו מעמד, איים הנאשם על המתלוננת מיכל בפגיעה בחייה ובגופה של המתלוננת בכך שאמר לה: "אני אתפוס את הבת שלך בחוץ ואהרוג אותה".

ביום 3.6.22 בשעה 01:39 או בסמוך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת וזאת על רקע חשדה בו שמדבר עם נשים אחרות כאשר היו בחצר הבית בכך שדחף אותה בחוזקה עד אשר נפלה. כאשר היתה שרועה על הרצפה, תקף הנאשם את המתלוננת במכות אגרוף בגופה ובפניה ודרך עליה בעודה שרועה על הרצפה. כאשר המתלוננת הצליחה להתרומם מהרצפה, היכה הנאשם את המתלוננת שוב בפניה מספר מכות ונמלט מהמקום. מיד בהמשך לאמור, חזר הנאשם בריצה אל בית המתלוננת כאשר המתלוננת עדיין מחוץ לביתה, דחף אותה והצמידה לקיר הבית, חטף לה את הטלפון הנייד כדי לבדוק עם מי היא משוחחת, זרק אותו על הרצפה ושבר אותו. כאשר ניסתה המתלוננת לקחת ממנו את הפלאפון בחזרה תקף אותה הנאשם באופן שהיכה אותה בסטירה ודחף אותה עד אשר נפלה על הרצפה ונמלט מהמקום.

בהמשך לאמור, העירה המתלוננת את אמה מיכל וסיפרה לה את שאירע. המתלוננת מיכל יצאה מהבית, הלכה לכיוון החניה וביקשה מהנאשם שילך הביתה. בתגובה לכך, איים הנאשם על המתלוננת מיכל באופן שהרים לעברה קרש מעץ באופן מאיים.

ביום 8.4.22 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, בדירה בקרית אתא בעת שהיו בחדרו של הנאשם, סיפרה לו המתלוננת שבכוונתה ללכת לים וכן סיפרה לו שהיא בהריון ממנו. בתגובה לכך, התעצבן הנאשם ותקף את המתלוננת באופן שמשך לה בשיערה, תפס אותה בחולצתה, דחף אותה על המיטה בחדר ואחז בה בצווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בצוואר ובבית החזה. בעקבות מעשי הנאשם, פנתה המתלוננת

ביום 8.4.22 והגישה תלונה בתחנת משטרת זבולון. לאחר שהמתלוננת הגישה כנגד הנאשם תלונה, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שאם תגיש את תלונתה נגדו הוא יפגע בה בגופה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בשנת 2021 במועד סמוך לאחר יום כיפור באותה שנה, כאשר היתה המתלוננת בחניה מחוץ לביתה הגיע הנאשם, פתח את דלת רכבה של המתלוננת ותקף אותה באופן שמשך אותה בכוח מרכבה והכניסה לרכבו.

ביום 16.9.21 בערב יום כיפור בשעה 02:00 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, כאשר היו השניים מחוץ לבית הנאשם ובסמוך לו, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהיכה אותה מכת אגרוף בפניה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות שטף דם כחול בעינה השמאלית.

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, זרקה המתלוננת טבעת שהנאשם קנה לה. בתגובה לכך, התעצבן הנאשם ואיים על המתלוננת בכך שהרים לעברה מברג באופן מאיים.

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, על רקע אירועי האלימות כלפי המתלוננת איים הנאשם על המתלונן אליעזר בכך שאמר לו שיזרוק רימון הביתה ויתן לו כדור בראש.

3. במסגרת הסדר הטיעון והסכמות בין הצדדים עתרה המאשימה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית וההגנה תטען באופן פתוח. כמו כן הוסכם כי המאשימה תוכל להגיש תמונות הממחישות את החבלה.

4. בשל גילו של הנאשם והעובדה כי קיימת חובת תסקיר של שירות המבחן הופנה הנאשם לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

5. ביום 12.1.23 הוגש תסקיר של שירות המבחן. התסקיר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם, בן 20 רווק ועצור מזה כשבעה חודשים. בת זוגו של הנאשם, המתלוננת בתיק זה בת 22, חיילת משוחררת ותוארה על ידו כמתואר בתסקיר. כבר מגיל צעיר על פי התסקיר הנאשם חבר לחברה שולית והסתבך בפלילים. לפני כשלוש שנים הכיר את המתלוננת. הנאשם תיאר שימוש בסמים עד גיל 18 לדבריו והביע עמדות נוגדות שימוש בסמים. הנאשם אינו רואה עצמו כמכור ושולל נזקקות טיפולית בתחום. מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות מגיל נוער בגין ריצה עונש בדרך של עבודות שירות. מדברי הנאשם לשירות המבחן עולה כי כחודש עובר למעצרו הנאשם סיים את הקשר עם המתלוננת אולם אף על פי כן המשיך להתנהג כלפיה באופן רכושני, אובססיבי וקנאי. הנאשם הודה חלקית בעבירות בהן הורשע והכחיש את מרבית האישומים. הנאשם ביטא רצונו להשתלב בטיפול בתחום אלימות זוגית במסגרת הקהילה כשלצד זאת מסר כי אם יוטל עליו מאסר בפועל הוא מעוניין להשתלב בטיפול במתקן כליאה. עמדתה של מתלוננת תוארה בתסקיר שירות המבחן בעמוד 5, בשל

רגישות המידע ביקש שירות המבחן שלא לצטט את המידע האמור או להעבירו. לפיכך, אפנה לפרק זה בתסקיר וכן להתרשמות שירות המבחן בעמוד 6 פסקה שלישית. שירות המבחן התרשם כי מקיומה של רמת סיכון גבוהה ברמת חומרה גבוהה להישנות עבירות מתחום אלימות. לאור התרשמות שירות המבחן, והעובדה כי שירות המבחן מציין שקיימת אינדיקציה לקושי בשמירה על נפרדות מהמתלוננת לצד קיומו של קושי בגיוס כוחות לשילוב בהליך טיפולי אין בידי שירות המבחן המלצה שיקומית כלשהי שיש בה כדי להפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד. לפיכך, המליץ שירות המבחן על ענישה הרתעתית מוחשית ומרתיעה וממליץ לשקול בשנית אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את תיעוד החבלות שנגרמו למתלוננת (ת/1), גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/2) טיעונים לעונש בכתב (ת/3). ב"כ הנאשם הדגיש את הפגיעה הקשה לדבריו בערכים חברתיים מוגנים וגולל בדבריו את עובדות כתב האישום בפירוט נרחב. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 30 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 60 חודשי מאסר ברף העליון. המאשימה עתרה לעונש של 30 חודשי מאסר בהתאם להצהרתה במסגרת הסכמות הצדדים. הנאשם אמנם צעיר אך בעל הרשעות קודמות. לשיטת המאשימה חומרת מעשיו של הנאשם מתעצמת לא רק בשל העבירות בהן הורשע אלא בעיקר בנסיבות ביצוען, מיהות מבצען ומיהות הקורבנות. הנאשם, על רקע חשדו שלא מבוסס ואובססיה בלתי מובנת, הפך את בת זוגו למעין שק חבטות והוכיח במעשיו דפוס התנהגות אלים, אכזרי, ממוקד כלפי המתלוננת כאשר האובססיה ואופיו האלים הוא הטריגר לביצוע העבירות. מדובר בין היתר באיומים ברף גבוה כאשר במקרה אחד החזיק מברג, כיסא ואיים לנפץ את דלת הזכוכית וכן איומים כלפי אביה של המתלוננת שיזרוק רימון וידאג שאחרים יפגעו בהם. ב"כ המאשימה טען שהנאשם הוכיח כי האיומים אינם מהפה אל החוץ כדי לגרום לפחד אצל המתלוננת וביצע גם אקט של אלימות. ב"כ המאשימה טען כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם הוא שלילי ביותר וכי יש מקום להרחיק את הנאשם מהחברה לתקופה ארוכה. לפיכך, עתרה המאשימה לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי ממשי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה בעתיד.

7. ב"כ הנאשם טען כנגד המתחם לו עותרת המאשימה וטען כי יש לאבחן את הפסיקה אליה הפנה הנאשם שאינה תואמת את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 9 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. הנאשם חסך בהודאתו ניהול משפט כך נטען, ב"כ הנאשם טען שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ולא כולל עבירות של אלימות כלפי בת זוג. מדובר בנאשם שפעם ראשונה מצוי במעצר תקופה ממושכת ומדובר בתנאים קשים כעצור. לפיכך עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

8. הנאשם בדבריו הביע צער וחרטה ואמר שרצונו בטיפול.

דין והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

10. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. כתב האישום שהנאשם הורשע על פי עובדותיו מתאר ריבוי של עבירות איומים כלפי המתלוננת והוריה ואלימות כלפי המתלוננת. יחד עם זאת מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת מכנה משותף, הכמיהה של הנאשם לפגוע בהצר את צעדיה של המתלוננת, לשלוט בה ולפגוע בה ובמקורבים לה ובסובבים אותה, כל זאת תחת רצונו שלא לאפשר לה לחיות את חייה בשלווה על פי רצונה ועל פי דרכה ובחירתה.

משכך, אקבע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

11. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע עבירת התקיפה הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי והדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות כלפי בת זוגו של הנאשם.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)**:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 **יפירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)**).

12. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מצאתי לשקול לחומרה את טיבם של מעשי האיום, כאשר עסקינן באיום מפורש לפגוע בחייהם של המתלוננת ובני משפחתה כאשר הנאשם לא בחל בכל אמצעי לצורך כך. מדובר באיומים שאף יצאו מהכוח אל הפועל. אין מדובר באירוע ספונטני אלא אירוע המשתלב תחת תכנון מוקדם

להשתחל לחייה הפרטיים והחברתיים של המתלוננת, להצר את צעדיה. הנאשם סירב להכיר בעצמאותה של המתלוננת קינא לה, והתנהג באובססיביות כלפיה. כל אלה יש בהם להעצים את המסוכנות הנשקפת מהנאשם כלפי המתלוננת כפי שפירק אף שירות המבחן בתסקיר. נוכח האמור אני סבורה כי מדובר בפגיעה קשה בערכים חברתיים מוגנים. בענייננו יש ליתן משקל גבוה לנסיבות ביצוע העבירות הגם שחלקן עבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג. לכך יש להוסיף את העובדה כי כאשר המתלוננת הודיעה למשטרה על אירועי האלימות איים עליה הנאשם כי יפגע בה אם תגיש את התלונה.

13. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בכל אחד מהמקרים שבכתב האישום פגע הנאשם בזכותם היסודית והטבעית של המתלוננים לכבוד, לשלמות גופם בעיקר לשלוות נפשם ולביטחונם ללא מורא או פחד לנוע ברחובות, ללכת לעבודה או לחשוש שמא הנאשם יארוב להם. זכות זו רמס הנאשם ברגל גסה.

14. אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. בענייננו אין מדובר בעבירה בודדת אלא במסכת של ריבוי עבירות איומים, שבוצעו השכם והערב, בכל זמן נתון, איומים כלפי המתלוננת וכלפי בני משפחתה.

למותר לציין, כי גם העונשים שנגזרים על הנאשמים בכל מקרה, מושפעים במידה רבה ממאפייני האישיים ונסיבותיו הייחודיות של כל נאשם, ובכלל זה ידועה השפעתם על העונש של פרמטרים כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי, הליכי שיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה, כי במקרים אחרים של אלימות כלפי בת זוג הוטלו עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני היכה במכת אגרוף בפניו והיכה בראשו באמצעות בקבוק. הוא נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

ג. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12, **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר, אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

ד. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 **יניב טבנציק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.12.2011) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, בכך שאיים על המתלונן. ובהמשך, משך ותלש את זקנו של המתלונן, אחז בחולצתו, חבט בעיניו, היכה בלסתו, באגרופו, כופף את אצבעותיו וגרם לו חבלות. בית המשפט גזר על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערכאת הערעור, קיבלה את ערעור הנאשם, באופן חלקי, והעמידה את תקופת העונש בעבודות שירות, ל-4 חודשים.

ו. בת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח אחז הנאשם בצלחת והיכה בראשו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך ודימום. בית המשפט הטיל על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלונן ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

בעניינינו אני סבורה כי מדובר בנסיבות חמורות יותר נוכח צבר האירועים ומהות המעשים.

אפנה לת"פ 39280-09-20 מדינת ישראל נ' פלקה ועפ"ג 27645-06-21 (ערעור שהוגש על ידי ההגנה ונדחה). בעניין פלקה מדובר בריבוי אירועים של אלימות ואיומים כלפי בת זוג. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וערעור הגנה נדחה. יש לציין כי בעניינינו של פלקה נשמעו ראיות להבדיל מעניינינו אך מנגד לא הוגש תסקיר. בעניינינו הוגש תסקיר שיש בו כדי ללמד על רמת סיכון גבוהה מה שמצדיק שיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

16. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, הנוגעים לנסיבות העבירות והמעשים, ובשים לב למדיניות הענישה במקרים דומים, הריני לקבוע כי במקרה הנדון ינוע **מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון וכל זאת לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי מרתיע וממושך וכן פיצוי כספי.**

17. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל לקולא לגילו הצעיר ונתון זה לא נעלם מעיני. כמו כן נתתי משקל שבסופו של דבר הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות, אף נתון זה לא נעלם מעיני על כך שעדות המתלוננת נחסכה ממנה על כל הקושי הכרוך בכך. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר שירות המבחן המפורט מאד ביחס להתייחסותו של הנאשם לעבירות ולמתלוננת. כמו כן לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר ביחס למתלוננת, דבר שיש בו כדי ללמד על סיכון משמעותי להישנות עבירות ככל שהנאשם לא יעבור טיפול ושיקום ועל כן יש ליתן משקל של ממש לשיקולי

הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם. שמעתי את בקשת ההגנה להמלצה של בית המשפט לשלטונות שב"ס וכן עיינתי שהמלצת שירות המבחן בעניין זה. נתתי משקל גם לחומרא לעברו הפלילי של הנאשם שאינו נקי וכולל הרשעות קודמות. מדובר בבחור צעיר והרשעתו האחרונה משנת 2021 בגין עבירות סמים והרשעה נוספת בגין עבירות רכוש וסמים בגינה הושת על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל במסגרת ההליך בבית המשפט לנוער. אני תקווה שבמהלך תקופת מאסרו של הנאשם ישכיל להבין כי ככל שהוא מבקש לעשות שינוי בחייו עליו לעבור הליך טיפולי שיקומי ייעודי.

18. בשים לב לכל האמור אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 17.6.22

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור הנאשם אחת או יותר מן העבירות: כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים, ויורשע בה.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור עבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין ויורשע בה.

פיצוי כספי למתלוננת בסך של 3,000 ₪ הפיצוי הכספי ישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט ותיידע אותה על תוכן גזר הדין.

בנסיבות העניין ונוכח עונש המאסר שהושת על הנאשם אינני משיתה קנס כספי על הנאשם.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן וגילו הצעיר של הנאשם, בית המשפט ממליץ לשלטונות שב"ס כי ככל שהנאשם יביע רצון להשתלב בטיפול ייעודי שיקומי, יעשו הפעולות המתאימות לצורך שילובו של הנאשם במהירות האפשרית בהליך טיפולי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.